

но сходни повода: когато отива на гости на приятели; когато отива на гости на роднини. Бихме могли да добавим още една възможност – когато смята да се засели в този точно квартал. Но няма как обитателят на града да влезе в ролята на изследовател и да тръгне да посещава жилищен квартал, за да го опознае като място в пространството на града. Трябва да забележим обаче, че става дума за „жилищен квартал“ – квартал-спалня. Един от начините за оживяване на „кварталите-спални“ и/или на кварталите, обитавани от маргинализирани групи (наричани още „западащи квартали“), е стимулирането на инвестиционни проекти в тях – така, че те да се превърнат не просто в привлекателни за обитаване, но и в привличащи траекториите на обитатели на други жилищни квартали. (Това например през последните години се случва с традиционните социалистически квартали-спални от типа на „Младост“ и „Люлин“.) Едва ли можем да очакваме обаче възникването на нагласа за подобно оживяване на жилищните квартали „Христо Ботев“ и „Факултета“. Защо? – Защото те се обитават от роми, те са „ромски квартали“.

Всички членове на екипа влязоха за пръв път в квартал „Христо Ботев“. Във „Факултета“ аз и Давид бяхме влизали, но откъм „Суходолска“, и то по тъмно; аз бях влизала и по бул. „Възкресение“ и бях шокирана от „входа“.

Ако се вгледаш в която и да е карта на София, няма как да допуснеш, че тези два квартала са ромски. Знанието, че те са такива, се добива по наследство, чрез медиите или от наследеното/добито от медиите знание на приятели. Всеки знае, че те са ромски квартали – жителите на „Факултета“ живеят с това публично валидно знание, приели са го като достоверно и дори наричат квартала си „гето“, макар и без строго негативното значение, което влагат в това наименование външните. Жителите на „Христо Ботев“ поставят под въпрос истинността на публично валидното знание за квартала им като ромски, не смятат себе си за „цигани“ и отправят към виновниците за този етикет – „пришълците“. „Пришълците“ са „циганите, които надойдоха от селата и от Монтана, Видин, Лом и други места“. Местните не са цигани, въпреки че външните ги разпознават като такива – някои наричат себе си джоревци, защото са „смесени“.